

RIIGIKOGU

IV koosseis.

II istungjärk. 17. koosolek. 10. detsembril 1929.

Sisu:

1. Eesti Vabariigi 1929/1930. a. kulude ja tulude lisaelarve nr. 1 arvel eelkrediitide määramise seadus nr. 3 — III lugemisel.

Koosoleku avab teine abiesimees **R. Penno** kell 21.46 min.

Sekretäri kohal sekretäri esimene abi **A. Tõllassepp**.

1. Eesti Vabariigi 1929/1930. a. kulude ja tulude lisaelarve nr. 1 arvel eelkrediitide määramise seadus nr. 3 — III lugemisel.

Rahaasjanduse komisjoni aruandja komisjoni esimees **J. Soots**: Kuna vahepeal redaktsiooni komisjon käesoleva seaduseelnõu läbi vaadanud, siis kannan III lugemisel selle ette nende redaktsiooniliste parandustega, mis redaktsiooni komisjon teinud.

(Pealkiri.)

K. Ast (stp): Austatud härrad Riigikogu liikmed! Selle seaduseelnõu arutamisel II lugemisel tehtud täiendus-ettepanekud on kahjuks Riigikogu poolt tagasi lükatud. Varem on need ka rahaasjanduse komisjonis tagasi lükatud. Seepärast näib, nagu oleks sõnavõtmine ülearune, sest harilikult III lugemisel enam II lugemise hääletamise tulemusi ei muudeta ega parandata. Aga asi iseenesest nõuab siiski selgust.

Meie oleme nüüd niikaugele jõudnud, et meie enam hädaabitöid omavalitsuste kaudu ei söanda korraldada. Millest niisugune umbusk omavalitsuste vastu tärganud, seda ei suuda meie, olles valitsusest eemal, selgesti mõista, aga need põhjendused, mis selle umbusu kaitseks tuuakse, ei vääri tunnustamist. Öeldakse, et omavalitsused olevat töid korraldanud väga ebaproduktiivselt. Aga ometi ei tooda konkreetseid näiteid selle kohta, et omavalitsused tõepoolest oleksid tühist tööd teinud. Muu seas kinnitatakse ka, et Tallinna omavalitsus olevat ülearust tööd teinud Marienbergi mäe all. Aga lugupeetud härrad Riigikogu liikmed on vist kõik neid töid näinud ja teavad, mis otstarbeks need tööd ette võeti. Kui Piritra trammühenduse saab, siis on see töö ju väga tulus. Sellel tööil ei ole tähtsust

üksi Tallinna kohta, vaid kui silmas pidada, et Tallinn on pealinn, siis on sellel tähtsus terve riigi kohta. Tulevikus on see töö ennast tasuv, sest üks tulutoovamatest aladest on ometi liikumisvahendite korrashoid. Meie trammiliinid toovad linnale kasu, nagu kasu toovad üldse kõik lühikesemaa ühendused. Muu seas elektriraudtee Tallinna ja Nõmme vahel on üks tulutoovamatest raudteedest. Kuidas võiks siis öelda, et niisugune ettevõtte, nagu tramm Piritale, on ülearune ja mitte tulutoov.

Võidakse küll öelda, et oleks võinud oodata nende tööd käsilevõtmisega. Aga teha oleks tulnud see töö ikkagi.

Silmas pidades seda, et need tööd varem ette võeti hädaabitööde krediitidega, ei tule seda pahaks panna, vaid tuleb heaks kiita. (V a h e l h ü e.) See on ainuke argument, mille pärast ei taheta omavalitsustele anda hädaabitöid.

Edasi tahaksin Tartu tööd kohta nimetada, et ei kuulu ometi ebaproduktiivsete tööd hulka Tammevälja tööd, mis kanalisatsiooni huvides ette võetud. Samuti ei ole ebaproduktiivne olnud Emajõe kalda kindlustamine. Nagu teame, on Emajõgi juba vanast ajast Tartut uputanud. Seal on kaldakindlustamise tööd tehtud juba Vene ajal. Nüüd on sellega niikaugele jõutud, et linna peamised osad uputuse vastu kaitstud on, ainult jõe alamjooksul võib veel uputusi ette tulla suurte veetõusude ajal. Ka siin on olnud töö väga tarvilik, ega saa Tartu linnavalitsusele ette heita, nagu oleks ta hädaabitööde jaoks määratud krediite otstarbekohalt ja ebaproduktiivselt tarvitanud. Ma võiksin nimetada ka teisi maakohti, kuhu neid krediite vähemal määral antud, aga et härrad Riigikogu liikmed neid töid lähemalt ei tunne, siis piirdun Tallinna ja Tartuga. Ma võtsin Tallinna ja Tartu näiteks seepärast, et neile linnadele suuremad summad selleks otstarbeks antud ning et Riigikogu liikmetel võimalus on sealseid hädaabitöid jälgida. Siin peaks küll umbusaldus, mida mõned ringkonnad tööerakonnaga eesotsas omavalitsuste vastu tunnevad, kaduma. Ma ei taha seega öelda, nagu oleks hädaabitööde korraldamine ainuke abinõu tööpuuduse vastu võitlemiseks. Ei, tööpuuduse vastu peab võitlema kõigi majandusliikkude abinõudega.

Riigi majandusepolitika peab arenema selles suunas, et tööhulka ja produktiviteeti tõsta. Kuid seejuures ei saa hädaabitöid eitada niikaua, kui meie põllumajanduse kui ka tööstuse alal ei ole suutnud tööpuudust selle suures ulatuses kõrvaldada. Millal meie niikaugemale saame, ei suuda keegi prohveta olla, ei tänapäeva kohta ega ka lähemate aastate kohta. Teame kindlasti, et sügiskuudel tärkavad paratamata tööbörsidel ebaloomulikud nähted, töötute hulk tõuseb. Tänavu aastal sündis töötatöölise arvu tõus varem, kui eelmisel aastal, ja seda seepärast, et tänavu vabanesisid inimesed põllutöölt varem, kui möödunud aastal. Hea ilmastik suvel ja sügisepoole võimaldas põllutööd korralikult lõpetada — kolm, neli nädalat varem kui läinud aastal. Seetõttu tulid tööpuuduse tüübilised nähted varem esile. Seda pidi Vabariigi Valitsus ometi arvestama ja mitte ootama, kuni töötute hulk tööbörsidel kasvab üle peaa.

Kuna sellest paratamatust pahest ei pääse, et meil sügisel töökriis tärkab, siis oleks ülarune eitada hädaabitööde krediiti.

Hädaabitööde krediiti puudutades peab ütleva, et riik ei saa korraldada hädaabitöid, või kui ta neid korraldaks, siis halvemal ja ebaproduktiivsemal alusel, kui seda teinud omavalitsused. Meie näeme, et need kavatsused, milleks seda töökrediiti nõutakse, ei ole hädalise iseloomuga, vaid need on niisugused tööd, mida niikuinii tehakse. Nende töodega ei saa meie linnades, kus tööpuudus ilmsiks tulnud, inimesi aidata.

Seepärast oleme kõige tungivamalt soovitanud, et Riigikogu ometi omavalitsuste jaoks võtaks teatud summa käesolevasse krediiti, et hädaabitöödega võiks algada. Liitigi on need mitmes linnas alles pooleli, ei ole lõpetatud. Ja kui lõpetamise otstarbeks summe ei anta omavalitsustele, kui neid summe ei ole, siis võib karta, et ühes või teises linnas hädaabitööd neid tagajärgi ei anna, mida need peaksid andma.

Mis aga sellesse küsimusse puutub, millise valitsuse ajal tööpuudus olnud teravam, ja millise valitsuse ajal nõrgem, ja kudas töötatöölisi olnud kõige rohkem, siis on isenesest selge, et neil aegadel, kus seda põhjustavad looduslikud tingimused, nagu näiteks läinud aastal, registreeritud töötatöölise arv suurem pidi olema, kui teistel aegadel. Aga kunagi ei saa meie päris täpset pilti selle üle, kui suur on töötute hulk, sest mida paremini on korraldatud registreerimine, mida paremini töötavad tööbörsid, seda selgema ja täielikumana pildi saame töötute hulgast. Meil on lugu niisugune, et ei ole mõtet tööbörsis registreeri-

mas käia, sest et need tööbörsid niikuinii inimestele tööd anda ei saa. Meie juures on registreerimine ise veel halvas seisukorras ja tööbörside oma sisemine korraldus ei ole tarvilikule kõrgusele tõstetud. Peaasi on, et tööbörsid ei ole suutnud töölisi varustada tööga. Mida rohkem on tööbörsed, seda suurema arvu töötuid leiame statistikast, see on päris selge. Petserimaal on töökriis kahtlemata suurem kui nii mõneski teises riigiosas, aga just Petserimaal ei tundnud meie veel hiljuti registreeritud töötatöölisi seepärast, et tööbörsid neid ei registreerinud. Aga kui läinud aasta detsembrikuul seal registreerimine toime pandi, mis teie siis arvate? 3000 inimest registreeris end Petseri raioonis, nõudes tööd. Osalt oli see võibolla seletatav seega, et seal oli avamisel või oodata uue raudtee ehitamine; võibolla, et need lihtsameelsed inimesed arvasid, et kui nad tööbörsil ei registreeru, siis ei anta neile raudtee-ehitamisel tööd. Võibolla oli see üks motiiv. Peaasi oli aga see, et nad leidsid koha, kus end registreerida. Ja nii registreeriti 3000 inimest.

Ei tahaks siinjuures märkimata jätta, et kui juletakse statistikaga opereerida, siis peab oskama statistikat lugeda, peab otsima neid põhjusi, millest tingitud teatud statistilised nähted. Kui keegi kergel käel võtab ja ütleb, et statistika osakonna need ja need andmed näitavad, et kõige rohkem on töötatöölisi registreeritud Rei valitsuse ajal, siis peaksime ometi küsima enestelt, mispärast see nii on. Oleks pidanud arvestama seda, et Rei ajal registreeriti neis raioonides, kus registreerimisi enne ei olnud. See olgu mööda minevalt tähendatud.

Küsimuse tuumaline raskus seisab selles, et meie hädaabitööde korraldamisest mööda ei pääse, ja see peab minema omavalitsuste kaudu. Seepärast peame omavalitsustele tähendatud otstarbeks krediiti andma. Kui seda ei tehta, siis on täielik õigus, et Vabariigi Valitsus ei soovi tõsiselt tööpuuduse probleemi võtta ja tõsiselt töötute hädasid arvestada.

Veel üks asjaolu, mida praegu nimetamata ei saa jätta. See on fakt, et osa süüd praeguses tööpuuduses on madalatel palkadel ja halval töökorraldusel. Kui meil kindlasti kinni peetakse tööpäevadest — kahjuks lükkas Riigikogu meie poolt esitatud tööpäeva seaduseelnõu tagasi — kui meil korralikult 8-tunnilisest tööpäevast tööstustes kinni peetakse, siis aitaks see tööpuudust lahendada. Et see tõe poolt nii, sellest lubage tuua näiteid.

Rekordne tööliste arv Eesti vabariigi suur-tööstuses oli juulikuul tänavu aasta 36.000 inimest, see on ümmarguselt poolteist tuhat

inimest rohkem, kui varemalt rekordaegadel. Tööpäevade tõstmine sündis peamiselt selle tagajärjel, et tolleaegne töö-hoolekandeminister Johanson neid võimalusi kasutades, mida praegused seadused ja määrused lubavad, katsus piirata ületunde, katsus suruda tööpäevad normaalsesse rööbastesse, see tähendab 8 tunni piiridesse. Meil on töötundidega lugu nõnda, et keskmiselt umbes 10% tööliste palkadest tuleb ületunnitööst. Kui täies ulatuses ületöötamist takistada ei saa, siis ometi 5%—6% võrt saaks seda vähendada. See aitaks omaltpoolt ka natuke olukorda normaalsemaks muuta ja tööliste hulka tõsta. Aga iseenesest mõistetav on, et selle kaasas peab tööliste palga tõstmine käima, milleks võimalused olemas. Kui meie palgad oleksid paremad ja enam-vähem elamisväärilised, siis väheneks ka tung tööliste naiste poolt vabrikutesse, eest lõpuks ei saa ometi, lugupeetud härrad, loomulikult pidada, et meil suurte perekondade emad on sunnitud töötama vabrikutes. Nende loomulik koht oleks kodus. Teie, mu härrad parempoolsed, armastate jutustada, nagu omal ajal Saksa keiser Vilhelm ütles, et naisele on omane kolm „K-d“. Aga praeguseaja töölinaisele teie ei taha lubada kodu mõnu. Ta on sunnitud vabrikus töötama, kuigi perekonna eest hoolitsemine nõuab kodus viibimist. Mispärast ta on sunnitud hankima endale palgalist tööd väljaspool perekonda, kuna ometi olud temale seda sugugi ei soodusta? Ainult seepärast, et mees ei suuda üksi perekonda ülal pidada. Päevalpalgad on lõpmata halvad, tööline teenib liiga vähe. See on üks tähtsamatest teguritest, mis põhjustab tööpuudust, nimelt madalad palgad. Küsimus iseenesest on väga komplitseeritud, väga suur, nagu näete. Kahjuks praeguse valitsuse politika suundub just vastupidiselt veel madalamale palkade allasurumisele. Ka praeguse krediidiga, mis siin küsitakse, tahetakse kätte saada sama efekti, et lüüa niikuinii juba viletsaid palku alla. Kui harilikke töid, nagu minu parteikaaslased juba seletanud, tahetakse teha hädaabitööde krediidiga, siis on see ometi tõoturul palkade mahasurumine, teadlik palkade mahasurumine, väga efektne palkade mahasurumine. On see siis tööpuuduse vastu võitlemine? See on tööpuuduse suurendamine, teadlik ja tahtlik suurendamine. Sellelt seisukohalt saame ja oleme sunnitud hindama praegust krediidinoormist. Seepärast lubage veel, austatud härrad just tööerakonnas, teile meelde tuleb; on olemas tuntud ütetus: pime ei kõlba nägijale teenäitajaks. Teie põete tööpuuduse küsimuses tõesti veel suurt pimedust ja seepärast ärge tulge õpetama neid, kes

natuke sügavamalt püüdnud sellesse probleemi vaadata.

L. J o h a n s o n (stp): Austatud Riigikogu liikmed! II lugemisel lükati tagasi need ettepanekud, mis tahtsid krediiti määrata omavalitsustele, et ka omavalitsused võiksid hädaabitöid korraldada, eriti Petserimaal, Narva taga, Peipsi ääres ja teistes kohtades, kus neid riigitöid, mis kavas ette nähtud, ei tehta. Tööpuudus ei ole ainult neis kohtades, kus töid ette nähtud valitsuse kava järgi, vaid ka teistes kohtades, ja omavalitsused oma töökavu moodustades võivad võtta arvesse kohalikke olusid ja määrata töid seal, kus seda eeskätt teha tuleks. Seepärast Riigikogu peaks, enne kui ta kolmandal lugemisel selle küsimuse otsustab, siiski mõtlema andmete peale, mis ette töid rahvaesindajad mitmelt poolt, eriti Petserimaa suhtes, ja peaks siiski omavalitsustele selle võrdlemisi väikse summa lubama. Samuti ei saaks nüüd täiesti saatuse hooleks jätta nõrgajõulisi ja lastega naisi. Meie rahva juurdekasv ei ole kuigi suur, surm peab õige suurt lõikust. Meile peaks kallis olema iga laps, meil peaks katsutama hoida igat last võimalikult kauem elus ja suureks kasvatada ka nende inimeste lapsi, kes töödele ei saa minna. Kui need jätame alatoitluse ja nälja kätte, — siis see ei ole muud, kui riigi elava vara pillamine. Töölistel on õigus tööle, inimestel on õigus elule, ja riigivõim peab katsuma olusid nii korraldada, et inimesed, kes toetust vajavad, seda ka saavad. See ei ole mingi armuand töötatööliste ega neile naistele, kes lapsi kasvatavad. See on nende õigus, ja seda õigust peaks riigivõim, kui ta tahab õiglase olla, tunnustama. Seepärast loodaksin, et III lugemisel siiski võetakse need krediidid vastu, mille kohta ettepanek teisel lugemisel tagasi lükati. Kui valitsus ise sellesse kavasse küllalt süveneb ja olukorda õieti hindab, siis peaks ta ise tulema ja ütleva, et siiski on tarvis Hariduse- ja sotsiaal- kui ka Teedeministeeriumile need krediidid. Valitsus ise oleks pidanud vastava eelnõuga esinema. Meil Tallinnas on tuhanded inimesed, kes meeleheitel. Nende saatkonnad on käinud Riigivanema, rühmade juures ja oma häda kaevanud. Arvan, et need, kellele nad oma häda usaldanud, peaksid uskuma seda oma erakondlikule kuuluvusele vaatamata. Sest ega seda, mis elus sünnib, ei saa maha salata. Tegelik elu ise näitab, missugused selle puudused ja missugused selle vead.

Mis puutub meil kasvavasse tööpuudusse ja selle põhjustesse, siis mõned leiavad selle seletamise väga lihtsa olema. Nimelt rkl. Schulbach ütles sõna-sõnalt, et tööpuudus oma raskustega on pärandatud sotsialistliku valitsuse

päevilt. See on niisugune tarkus, mida ainult Eesti parlamendis võiks öelda. Vaevalt leiduks kuskil vanema kultuuririigi parlamendis saadikuid, kes nii tuleksid seletama tööpuuduse küsimust. Seda võib ainult meil, ainult meie inimesed võivad seda enesele lubada. Tööpuuduse põhjused on sügavamad ja suuremad, kui et seda saaks põhjendada mõne 6-kuulise valitsuse veana. Vast kõik Riigikogu liikmed — julgen seda loota — on võinud tähele panna neid põhjusi, ja seepärast ei pruugiks hakata selle vastu vaidlema, sest vaevalt leidub nende hulgas, kes tööpuuduse küsimusega tegelikult tegemist teinud, neid, kes julgevad tulla tõendamata, et tööpuudus tekkinud ühe valitsuse päevilt.

Öeldakse, et tööpuudus olevat pärandatud sotsialistliku valitsuse päevilt. Kui seda ütleb mõni opositsiooni rühmast, siis on see arusaadav, seda saab siiski kuidagi põhjendada. Kui seda aga ütleb selle erakonna liige, kes ise valitsusest osa võtnud, ja kes ütleb, et ta rahva, väikeste inimeste kasusid kaitseb, — ma arvan, et nende „väikeste“ hulka peaksid ka töölised kuuluma — siis ei ole see mingisugune korralik nähtus. Seda tuleb kinni naelutada.

Ja sotsialistlik valitsus? Kas oli eelmine valitsus sotsialistlik? Seal oli 3 sotsialisti ja 5 ministrit kodanikkudest parteidest, ning need 5 kuuluvad ka praegusse koalitsiooni. Nüüd tullakse üht valitsust, kus enamus kodanikkudel rühmadel, tembeldama sotsialistlikuks! Et ta sotsialistlik ei olnud, sellest saab iga inimene, kes erapooletult mõtleb, aru.

Mis puutub tööpuudusse üldse, siis oli eelmine aasta raske viljaikalduse aasta ja selle tagajärjel kasvas töötatöölise arv, isegi taluperemeeste ridadest tuli töötatöölisi, sest ikalduse tõttu ei suutnud talud oma perekondi toita. Need inimesed, kes võõrast tööjõudu kasutasid, tegid tööd ise, sest ikalduse tõttu ei jätkunud neil raha võõra tööjõu kasutamiseks. See kõik mõjus tööpuuduse suurenemiseks kaasa, ka asunikkude ja taluperemeeste ridadest tuli juurde töötatöölisi.

Eelmise valitsuse ajal oli tööpuuduse lahendamise küsimus pandud Teedeministeeriumi ülesannetesse, ja tolleaegne Teedeminister härra Köster, kellega mul selle küsimuse asjas nii mõnigi lahkuminek oli, püüdis teha kõik selle tööpuuduse lahendamiseks ja minu arvates suurte tagajärgedega. Kui siiski arvud näitavad töötaolijaid, siis on sellel eripõhjused.

Esmakordselt registreeriti 3000 inimest Petserimaal, seal olid mitmesugused tegurid, mille pärast see registreerimine intensiivseks muutus. Need andmed, mis mul olid tol ajal,

näitasid, et tööpuudus läinud kevadel ja talvel ei olnud nii terav. Ka olid siis Teedeministeeriumi poolt tarvitusele võetud abinõud — ja Töö-hoolekandeministeeriumis ei jäetud tarvitamata ühtki abinõu, mis seadused ja krediidid lubasid, — et tööpuudust vähendada ja tööpuuduse all kannatajaid aidata. Ma ütlen, kui niisuguste väidetega esinevad põllumehed komisjonis, nagu nad seda teinud, et vaadake, see ja see on sündinud „sotside“ valitsuse süü läbi, siis saan ma sellest aru, ja see on ka kõlblikult arusaadav, sest nad on opositsioonis ja neil on kõlblik õigus arvustamiseks.

Kui aga päevast-päeva tullakse selle erakonna poolt, kes ise valitsuses oli ja kes valitsusele andis kaks liiget, mitte ainult lihtliiget, vaid üks neist oli Kohtu- ja siseminister, seega valitsuse juriskonsult, kellel suur mõju oli seadustele ja toimetustele, ja kui nüüd nende poolt tungitakse kallale samale valitsusele, millest ise osa võetud, siis ei saa seda enam kõlblikuks lugeda ja see peaks vastik olema igale vähegi korralikule inimesele. See peaks ka kannatuse lõpetama neil inimestel, kes ise selle all ei kannata.

Niikaugele ei tohi lasta end langeda, et meie oma kaaslastele kallale tungime, kui me neid ise kontrollida võisime ja nendega ühes tegutsesime.

Agaga seda ei sünni üksi nüüd, vaid meie mäletame, kuidas juba valitsuses olles ajakirjanduses tungiti oma kaaslastele kallale. Ühes laua taga olles kiideti heaks, isegi tänuavaldusi tuli, aga välja tulles opereeriti teisiti. Seda ei soovitaks ma ühelegi valitsusele. See ei ole ülendav ühelegi erakonnale. Juba tol ajal irvitati tööerakonna ridadest töötaoleku all kannatajate toetamise üle ja katsuti isesugust maiku juurde anda neile summadele, mis valitsuse nõudel võeti eelarvesse ja mis anti välja töötaoleku all kannatajaile omavalitsuste kaudu. Selle erakonna eesmärgiks on alati olnud jalatahapanemine ja urgitsemine, selle erakonna, kes täna katsub süü sotsialistidele veeretada. See urgitsemine sööb selle erakonna enese liha luudelt ja jääb järele ainult luukere. Nüüd on aga traati tarvis, mis selle luukere koos hoiab. Ja see urgitsemine peab olema traat, mis selle luukere koos hoiab. Üheks päästerõngaks oli tööerakonnale arvamine, et nad end saavad noorendada põllumeeste kogude näarmetega. Aga ka see ainuke lootus on kadunud, seda on tegelik elu näidanud. Üks on kindel, et see erakond, kes oma sõpradega ja kaaslastega nii ümber käib ja nende seljataga urgitseb, kes nendega valitsuses on, see erakond, see tööerakond sureb ise oma intriigide lubjavanni, mida ta ise endale valmistanud.

Pealkiri võetakse vastu.

L. Johanson (stp, § 1. puhul): Neil põhjustel, mis juba ette toodud II lugemisel ja mida varem kaitsnud paljud Riigikogu liikmed, teen ettepaneku,

võtta täiendavalt juurde omavalitsuste tööde korraldamiseks 250.000 krooni; nii et vastav osa kujuneks järgmiseks: Teedeministeerium. Peatükk I. § 8. a) Mitmesuguste tööde korraldamine Kr. 893.950. — b) Omavalitsustele tööde korraldamiseks Kr. 250.000. — Kokku Kr. 1.143.950. —

Teiseks, et võimalus oleks toetada neid, kes töövõimetud või nõrgajõulised ja just lastega perekondi, siis teen järgmise ettepaneku:

Erakorralised kulud. Hariduse- ja sotsiaalministeerium. Peatükk V. Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakond. A. Keskasutus. § 2. Töötatöölilistele toetuseks Kr. 30.000. —

See on summ, mille oleks valitsus pidanud ise nõudma, kuna ta seda ei ole teinud, siis peaks

Riigikogu selle summa ise lubama, sest seisukord on niisugune, et neid summe on tõepoolest tarvis niihästi Teede- kui ka Hariduse- ja sotsiaalministeeriumile.

Aruandja J. Soots (lõpusõna): Nende ettepanekutega komisjoni nimel ühineda ei saa motiividel, mis II lugemisel ette tõin.

L. Johanson'i esimene ettepanek lükatakse tagasi 46 häälega 30 hääle pooltolemisel.

L. Johanson'i teine ettepanek lükatakse tagasi.

§§ 1—3 võetakse vastu.

Seaduseelnõu terve sisu võetakse vastu korraga redaktsiooni komisjoni andmata.

(Hüüded: Lõpetada!)

Juhataja: On ettepanek, lõpetada koosolek.

(Hääletatakse.) Ettepanek on vastu võetud. Lõpetan koosoleku.

Koosolek lõpeb kell 22.30 min.

Õige.

Kinnitan.

Koosoleku sekretär (allkiri).

Koosoleku juhataja (allkiri).

